

ஆத்ம ஜோதி

பகவான் ஸ்ரீ ரமண மகரிஷிகள்

ஆத்ம ஜோதி

(ஸ்ரீ ஆத்மகோமாத வெளியீடு)

எல்லா உலகிற்கும் இறைவன் ஒருவன்

எல்லா உடலும் இறைவன் ஆவ்யமே.—சுத்தானந்தர்.

சோதி 12 | விகாரிஸ்ரீ மார்சுழிம் 1-வ்உ (16-12-59) | சுடர் 2

பொருளடக்கம்.

1. ஸ்ரீ ரமண கோத்திரம்	33
2. நமக்கு உடனே வேண்டுவன	34
3. ஸ்ரீ ரமண ஐயந்தி	35
4. ஸ்ரீ ரமண ஷர்த்தின் உபதேச சாரம்	39
5. அகங்காரம் செய்கின்ற அன்புச் செயல்கள்	40
6. எது வேண்டும்	42
7. ஆழ்ந்து ஆழ்க்கு	43
8. எனக்கு இணையார்?	44
9. நடமாடும் கொயில்	46
10. சின்னவயசில்	48
11. ரிபுமுனிவரும் சிகாகனும்	49
12. நாமுத்தான் சுமக்கிறோம்.	51
13. எது நாகரிகம்	55
14. சாந்திக்கு மார்க்கம் இல்லாம்	60
15. திருமுஷற்காட்சி (25)	61
16. எரித்தி அக்ஷி கொணர்	64

ஆத்ம ஜோதி சந்தா விபரம்.

ஆயுள் சந்தா ரூ. 75-00, வருடச் சந்தா ரூ. 3-00

தனிப்பிரதி சதம் 30.

கொளவ ஆசிரியர் : க. இராமச்சந்திரன்.

பதிப்பாசிரியர் : நா. முத்தையா,

“ஆத்ம ஜோதி நிலையம்” நாவலுரிப்பு. (சினோன்.)

ஸ்ரீ ரமண கோத்திரம்.

இந்திரியச் சுகங்களுக்கே ஓடியாடி
 இழிவடைந்து துறவடைத்தோர் பலபேருண்டு
 வந்தகடன் தீர்ப்பதற்கு வழியில்லாமல்
 வைராக்யம் பூண்டவர்கள் வகையுள்உண்டு
 கந்தையற்று தரித்திரத்தின் கவலைமாற்ற
 காணியுடை அணிந்தவரைக் காண்பதுண்டு
 வந்துதித்த நான்முதலாய் பரத்தைநாடும்
 வைராக்கியம் ரமணநிஷி வாழ்வாய்நிற்கும்.

—சாமக்கல் கவிஞர் ராமலிங்கம்

சாத்ருலம் ஆகியவேற்றுவைக னோடச்
 சாத்ரிரமாம் வேலியிலாச் சகஜமுமி
 ஆதரவோடணந்து நின்குள் எவர்கண்டாழும்
 அடங்காத மாவடங்கவைக்கும் வள்ளல்
 மாதையே உருவாக அவதாரஞ்செய்
 வைராக்கிய முனியரசன் ரானவந்திய
 பாதாலர் அறுகிவழியப் பெற்றோர்கள்
 பந்தமெனும் சிறையறுத்து விடுசேர்வார்.

—க. வா. ஜெகந்நாதன்.

அன்னைக்கும் அருள்பதவி யருவினளை
 அருளைக்குப் புதுப்பேருமை யனித்தான்றனை
 முன்னைக்கு முன்னுள் முதல்வன்றனை
 முவர்க்கும் மோலா முத்திதன்னை
 தன்வகுதில் நிம்மதியாய்த் தங்கவைத்துத்
 தன்வடியர் கூட்டத்தைச் சாரச்செய்தே
 என்வினைதீர்த்த தாட்கொண்ட ராணவன்றனை
 ஏத்துவார் யாமேத்துங் கே. அவாரே.

—க. இராமச்சந்திரன்.

தனதென்றொரு பொருளற்றவன் தானேபொருளானேன்,
 மனதென்றொரு மதிலற்றவன், வானின்விளிவானேன்,
 எனதாருயிர்க் குறலின்மிசையிசையாய் வளர்இனியன்
 அவலர்விழி யொருபார்வையின் அடியாந்துயர்அறமே!

—யோகி சுத்தானந்த பாரதியார்.

காயாது முற்றக் கனிந்தசெழுங் கற்பகமாய்த்
 தாயாகி யெத்தையாய்த் தாவாத சற்குருவாய்
 மாயாத வலினையின் மையிருளை மாய்வித்துத்
 தோயாத சாத்ரத் திரியசுகத் தோயுமா
 ருயாத ஞான வருதனித்த வேங்கடன்சீர்
 வாயார நார்பாடி வாழ்த்துதுங்கா னம்மாலும்.

—முகவைக்கண்ண முருகலார்

‘நமக்கு உடனே வேண்டுபவை’

“அன்பர்களே! நமது நாடு புண்ணிய பூமி; அதில் பொங்கி எழுந்த ஆத்ம ஞான வெள்ளமே, புத்தயிர் செழிக்கப் பாய்ந்து, உலகாயதத் தீமையை மாற்றும், ஆத்ம ஞானத்தைத் தாராளமாக வழங்குவதே ஈகை. நான் மேனுகளைச் சுற்றிப் பார்த்தேன்; எங்கும்படையும், பணமும், வாணிகமும், யந்திர விநோதமும், உலகாயதமயக்கமுமா யிருக்கின்றன. நமது ஞான பூமி யிலேதான் ஆத்மீக உணர்ச்சி வாழ்வில் தோய்ந்திருக்கிறது. கடவுளே உண்மை; தன்னுள் அதை அறிவதே அறிவு-சாதி மத பேதமின்றித் தன்னறிவை அனைவர்க்கும் பொதுவாக்க வேண்டும். தீண்டாமை ஒழிய வேண்டும். கல்வியும் தொழிலும் செழித்தோங்க வேண்டும். முதலில் ஆத்மஞானம், தன்னறிவு; பிறகு காலத்திற்கேற்ற கல்வி; வாழ்வை அழகுபடுத்தும் கலை; அதன்பின் வறுமையை ஒழித்து ஏழைகளுக்கத் தாராளமான உணவளிக்கும் தொழில். இம்முன்றும் நமக்கு உடனே வேண்டும். இவை நிறைவேற மனிதர், தீரமுள்ள மனிதர் ஆக வேண்டும். அறிவும, ஆற்றலும், அனுபவமும் கொண்ட ஆத்ம தீரர்கள் உலகெங்கும் அத்யாத்மச் செல்வத்தை வழங்கவேண்டும்.”

—சுவாமி விவேகானந்தர்.

[27-1-1897 இல் பாம்பனில் பாஸ்கர சேதுபதி யவர்களால் நாட்ப்பட்ட வெற்றித்துண்புண் சுவாமியவர்கள் நிகழ்த்திய பிரசங்கத்திலிருந்து.]

ஸ்ரீ ரமண ஜயந்தி.

(ஆசிரியர்.)

நிகழும் விகாரி வருடம் மார்கழி மாதம் இரண்டாம் தேதி (17-12-59) வியாழக்கிழமை பகவான் ஸ்ரீ ரமண மூர்த்தியின் ஜென்ம நட்சத்திரம் பொருந்தியுள்ளது. அன்று அவரது திருமேனியின் தோற்றத்தின் எண்பதாவது ஆண்டு நிறைவான படியால், இந்த ஜயந்தி விழாவை விசேடமான முறையில் ஸ்ரீ ரமணச்சிரமத்தில் கொண்டாடுவதற்கு அன்பர்கள் பலர் முயற்சியெடுப்பதை அறிந்து மகிழ்ச்சியடைகின்றோம். பழைய பக்தர்கள் சந்தித்து உரையாடுவதற்கும், அவர்கள் புதிய அன்பர்களுடன் உறவு கொள்வதற்கும் இவ்விழா ஓர் அரிய சங்கர்ப்பத்தை அளிக்குமென நம்புகின்றோம்.

மனித வாழ்க்கையாம் கண்ணாடியில் தெய்வீக வாழ்வின் பூரண பிம்பமாய்ப் பிரகாசித்த பெரியார் ரமணர். பிரம்ம நிஷ்டைக்கு ஓர் இணையற்ற உதாரண புருஷராக அவர் விளங்கினார். அவரது புக உடல் மறைந்து ஒன்பதரை ஆண்டுகள் கழிந்துவிட்டன. அதற்குமுன் ஐம்பத்து நான்கு ஆண்டுகளாக அவர் ஒரே இடத்தில்-திருவண்ணாமலை அடிவாரத்தில் மலைபோல் அசையாமல் வீற்றிருந்த வண்ணம், உலகின் மலாபக்கங்கள்லுமிருந்து அறிஞர்களையும், ஞானவேட்கையுடையோரையும் ஈர்த்துக்கொண்டனர். உலகில் இதுகாறும் தோன்றிய சமயங்களின் வரலாற்றில் கண்டுங் கேட்டுமிராத அற்புக நிகழ்ச்சி இது. அவர் மௌனமாக வீற்றிருந்த நிலையத்திலிருந்து எவ்வித பிரசாரமும் நடைபெறவில்லை; அங்கிருந்து பிரசாரகர் எவராவது ஊர் ஊராய்ச் செல்லவுமில்லை. இக்காரணங்கள் பற்றியே அவரைப்பலர் தட்சணமூர்த்தியின் தோற்றமெனப் புகழ்ந்து பாடியும் பாராட்டியும் வருகிறார்கள்.

“கோடி யுகஞ்செய் தவவல்லாதனைக்
குருவருட் பார்வையே கூட்டிடும்; இதனை
நாடியறிந்தோர் பாடுவதெதனை?
‘ரமணய நமோ நம’ வென்பதனை!”

என உருக்கமாகவும் அருங்கருத்துக்களை அமைத்தும் பாடுகிறார் ஒரு பக்தர்.

வேதங்கட்கெல்லாம் அப்பாலாய், வாக்கு மனங் கடந்ததாய். எல்லாமாயும் அல்லதாமாயும் இருக்கின்ற பரம்பொருளை, நான்குமறைகள், அவற்றின் ஆறு அங்கங்கள் முதலாய சாஸ்திரங்களைக் கற்ற விற்பன்னராகிய நால்வரும், தட்சணமூர்த்தியானவர் ஒரு சொல்லுமே சொல்லாமல், இருக்கபடியிருந்து சின் முத்திரை மூலம் காட்டியருளிவரெனப் புராணத்தில் படித்துள்ளோம். பல்லாயிரம் ஆண்டுகளாக புராணப் புத்தகத்தில் மங்கிக் கிடந்த இப்பேருண்மையை இருபதாம் நூற்றாண்டில் எல்லோரும்—இந்துக்கள் மாத்திரமன்றிப் பிறமதத்தினர் பலரும்—நேரிற் கண்டு ஏற்றுக்கொண்டது ஸ்ரீரமண மூர்த்தியின் வருகையின் பின்னரேயாம். கடல் கடந்தும், மலைகடந்தும் அவரிடம் ஞானம்பெற வந்தோருட் பெரும்பாலர் கல்வி கேள்விகளில்வல்லார்கள் என்பது உலகறிந்த உண்மை. உலகப் பிரசித்தி பெற்ற உளநூல் ஆராய்ச்சியாளரான டக்டர் காள் ஜூங் என்னும் ஐரோப்பிய மேதாவி “ரமண மகரிஷியானவர் ஓர் வெறும் வெள்ளைத் திரையில் போடப்பட்ட பரிசுத்தமான வெள்ளைப் பொட்டுப்போல் விளங்குகிறார்,” எனப்பாராட்டியுள்ளார்.

(Sri Ramana is a true son of the Indian earth; He is whitest spot in a white space.)

ஸ்ரீ ரமண மஹரிஷிகளின் அவதாரப் பெருமையைப் பாட விரும்பிய ஆஸ்தான கவிஞர் இராமலிங்கம் பிள்ளை

“சித்தர்களும் முத்தர்களும் நேறிந்து வாழ்ந்து

சேர்த்து வைத்த தவப்பயனின் சிறப்பேயாகும்”

என்று அப்புகழ்மாலையை ஆரம்பிக்கின்றார். எத்தனை அரிய பெரிய உண்மைகள் இச்சிறு சொற்றொடரில் அமைந்துள்ளன? கழிந்த மூன்று நூற்றாண்டுகளாக பாரததேசமும், முக்கியமாக இந்துமதமும், அநுபவித்த கஷ்டங்கள் கணக்கில். உள்நாட்டு மன்னர்களின் போட்டி, பொருமை, போர் காரணமாகவும், ஐரோப்பிய வல்லரசுகளின் தாக்குதலாலும் நேர்ந்த சீர்கேடுகள் பல; பிற மதத்தினரின் மதவெறிக்கு இரையான ஆலயங்கள், மடங்கள் அநேகம். இந்த அட்டூழியங்களுக்கிடையே தப்பிப்பிழைத்தது தமிழ்நாடு ஒன்றேயாம். வானளாவிய கோபுரங்களைக்கொண்ட ஆலயங்கள் ஒன்றுதானும் தரைமட்டமாகவில்லை. இந்தக் கால எல்லைக்குள் தான் இன்று சகல

மதத்தினரும் போற்றும் மூன்று உத்தமர்களை தமிழ்நாடு உலகுக்கு அளித்துள்ளது. பதினேழாம் நூற்றாண்டில் குமரகுருபர சுவாமிகளும், பதினெட்டாம் நூற்றாண்டில் தாயுமான சுவாமிகளும், பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டில் இராமலிங்க சுவாமிகளும் ஆற்றிய அரிய சமயத்தொண்டுகளையே இங்கு குறிப்பிடுகின்றோம்.

இம்மூவரின் தோத்திரப் பாடல்களை துருவி ஆராய்ந்து பார்ப்போமாயின், பழைய சித்தர்களதும், முத்தர்களதும் மரபில் தோன்றிய இம்மூவர்களின் ‘தவப்பயனின் சிறப்பே’ ஸ்ரீரமண மூர்த்தியாக அவதரித்துத் தமிழ் நாட்டுக்கு என்றுங் குன்றாத புகழைக் தேடிக்கொடுத்துள்ள தென்பது தெற்றென விளங்கும்.

“கருணை திருவுருவாய்க் காசினிக்கே தோன்றிக்
குரபர னென்றோர் திருப்பேர் கொண்டு—திருநோக்கால்
ஊழ்வினையைப் போக்கியுட லறுபத் தெட்டு நிலம்
ஏழுமத்துவாக்க விரு மூன்றும்—பாழாக
ஆணவமான படலங் கிழித்தறிவிற்
காணரிய மெய்ஞ்ஞானக் கண்காட்டி”

என்று குமரகுருபார் பாடியிருப்பதானது ஸ்ரீ ரமணரின் வருகையையே எதிர்பார்த்தது போலல்லவோ அமைந்துள்ளது! இதனை ஆமோதிப்பது சீடல வருகின்றது தாயுமானவரின் கீழ்க்கண்டவாக்கு:-

“கருமருவு குகையகைய காயத்தின் நடுவுட்களிம்பு
தோய் செம்பனையாயன், காண்டகமிருக்க நீ
ஞானவனல் மூட்டியே கனிவுபெற உள்ளருக்கிப்
பருவமதறிந்து நின்னருளான குளிகை கொடு
பரிசித்து வேதி செய்து பத்துமாற்றத் தங்கமாக்கியோ
பணிகொண்ட பழைத்தை யென் சொல்லுகேன்?”

இக்கருத்து இன்று எத்தனை இந்திய, ஐரோப்பிய, அமெரிக்க அன்பர்களின் நன்றிசெறிந்த உள்ளத்திருந்து அவரவர் பொழியில் ஆர்வத்துடன் பொங்கி வருகின்றது!

இராமலிங்க சுவாமிகள் தமது பூதஉடலை நீத்து ஒளியுடல்
 அடங்கியிருந்த தீர்க்கதரிசனச் சிறப்பை இன்று உலகம்
 கண்கு அறிந்துவிட்டது. “நாட்டீர்காள்! நானுரைக்கும் வாரீ
 த்தை யெல்லாம் நாயகன் சொல்வார்த்தையன்றி, நானுரைக்
 கும் வார்த்தையன்று” என வற்புறுத்தி அவர் அருளிய வாக்க
 குகளில் ஒன்று தமது உடல் மறைந்து சிறிதுகாலத்துள் தமிழ்
 நாட்டில் ஓர் பூரண ஞானி தோன்றப் போவதைப்பற்றியாம்.
 வள்ளலார் மறைந்தது கலி, 4978 இல்; ரமணர் வேங்கடராம
 மைய் திருச்சுழியில் தோன்றியது கலி, 4980 இல். எனவே அவர்
 குறிப்பிட்ட ஞானி ரமணரே என்பதை இங்கு அதிகம் விளக்
 கத்தேகையில்லை. இந்த ஆராய்ச்சியை விரிவாக்கி இத்துடன்
 முடிக்கின்றோம்.

ஸ்ரீ ரமண மூர்த்தியின் சாபித்தியம் அவரது சடலம் விழுந்
 ததும் மங்கி விடவில்லை. பக்தர்களின் இருதயங்களிலும் அவர்
 திருவாய் மலர்ந்த உபதேச மொழிகளிலும் அது என்றென்
 றும் விளங்கவே செய்யும். அம்மட்டோ! அவரது படத்தை
 வைத்துப் பக்தி சிரத்தையுடன் பூசித்த இடங்களிலெல்லாம்
 அவரது சாபித்தியத்தை அன்பர்கள் அனுபவிக்கிறார்கள்.
 எனவே அவர் பல்லாண்டுகள் வீற்றிருந்து பக்தகோடிக்குக்
 சாட்சியளித்துக் கருணை வழங்கிய மண்டபத்தில் அவரது சிற
 சத்திக் கதிர் அன்றுபோல் இன்றும் திரகாசித்த வண்ணம்
 இருப்பதில் வியப்பொன்றுமில்லை. அதை அனுபவித்தின்புற
 உலகின் நாலாபக்கங்களிலுமிருந்து ஞான வேட்கையினர்
 வருகின்றார்கள்.

உவமையொடு தனக்குயர்வி லொருவன் கண்டாய்
 உலகுசெய்த தவப்பயலு யுதித்தோன் கண்டாய்
 கவலைக் கடல்கடக்குங் கப்பல் கண்டாய்
 கல்லாலின் புடையமர்ந்த காட்சி கண்டாய்
 தவமான தத்துவநன் குரைத்தான் கண்டாய்
 நால்வர்போற் சிவத்தொண்டு தயந்தான் கண்டாய்
 சிவஞானி இவனென்றே செகத்தோ ரெல்லாஞ்
 சேவிக்க நின்றகுரு ரமணன்ருளே.

ஸ்ரீ ரமண மூர்த்தியின் உபதேச சாரம்.

நம்ம திடத்தே நாமுன்றி நானுபாவ மாற்றிர்த்தால்,
 இரீயி யேனும் அச்சமில்லை. என்ளி வளவுந் கவலையிலை.
 தம்மா லந்தத் தாரணியிற் சகலவினையு நடக்குமாப்பா,
 சுர்மா னீருக்குஞ் சூட்சுந்தை துருவித்தருவி யறிவாயே!

இல்லை யென்றும் உன்டென்றும், இனிய தென்றங் கசப்பென்றும்,
 நல்ல தென்றந் தீதென்றும், நன்ப வென்றும் பகையென்றும்,
 அல்ல தென்றும் ஆனென்றும். அலைக்கு டானதை வேறுத்தால்,
 எல்லை யில்லா ஒன்றுனிலே இயல்பா யிருக்க வறியாமே!

எநிலே யெல்லாம் உதித்ததுவோ, எநிலே எல்லாம் உறைவதுவோ,
 எநிலே யெல்லாம் அடங்கிடுமோ, எதுவே உயிருக் குயிராமோ,
 அதிலே டானதைக் கரைத்ததுவே அகிலவுலகம் என்றிந்தால்
 புத்திரே யில்லை, முதியில்லை, புறமும் உள்சும் பூரணமே!

தன்னையகலா திருப்பதுவே தலையாக் கரும முலகினிலே,
 தன்னை யறியும் அருளறிவே தலையாறிவா முலகினிலே
 தன்னை யன்றி வேறென்னுத் தவமே துறவாம் உலகினிலே,
 பின்னை என்ன பெற்றாலும் பூற்ற தொன்றும் இலையாமே!

இருக்கு மிடத்தி லீருந்துவிட்டால், இரண்டு மில்லை மூன்றுமில்லை
 தருக்க வாதத் தொல்லைமில்லை; சாதநீர்தின் சண்டையிலை.
 பெருக்கப் பேசுஞ் சாதவத்தின் பெயருமில்லை அகங்கார
 வருக்க மில்லை தனையறிந்த வாய்மை யொன்றே வார்வாமே!

—கவியோகி சுத்தானந்த பாரதியார்.
 (பாரத சக்தி மகா காவியத்திலிருந்து)

அகங்காரம் செய்கின்ற துஷ்டச் செயல்கள்

★ சுவாமி சித்பவானந்தர் ★

இருமைகள் நிறைந்தது வாழ்வு. இருமைகள் என்றால் என்ன என்பதைத் தெரிந்து கொள்ள வேண்டும். இரவும் பகலும் காலத்திலுள்ள இருமையாகும்; மலையும் மலையும் இடத்திலுள்ள இருமையாகும் இப்படி வாழ்க்கையில் பல இருமைகளிருக்கின்றன. வெற்றியும் தோல்வியும் வாழ்க்கைக்குரிய முக்கியமான இருமையாகின்றன. மனிதன் முறையாக முயற்சிகள் பலஈடுத்துக்கொள்ளவேண்டும். ஆனால் எடுத்துக்கொண்ட முயற்சிகளெல்லாம் வெற்றியுடன் முடிவுபெற மாட்டா. தோல்வியுறுங்கால் தோல்விக்குக் காரணம் யாது என்பதைத் துருவியாராயவேண்டும். அதே பாங்கில் வெற்றிக்குக் காரணம் எது என்பதைப் பாங்குடன் அறியவேண்டும். மனதை நடுவு நிலையில் வைத்திருப்பவர்க்கே அது சாத்தியமாகிறது! ஆனால் அகங்காரம் பிடித்திருப்பவனுக்கு நடுவு நிலை உண்டாவதில்லை. வெற்றிக்குத் தானே கர்த்தா என்று இறுமாப்படையும் பாங்கு வந்துவிடுகிறது. பின்பு தோல்வி உண்டாகுங்கால் சோகமும், சீற்றமும் வந்துவிடுகிறது. அதுவும் நடுவுநிலைக்குப் புறம்பாகிறது இங்ஙனம் தற்பெருமை, தளர்வு என்னும் இரண்டுவிதமான, ஓரங்களில் மனது சார்ந்து விடும்பொழுது நடுவு நிலையினின்று அது பிறழ்ந்துவிடுகிறது. அகங்காரமே அதற்குக் காரணமாகிறது. வாழ்வில் இன்பத்துக்கே துஷ்டம் நிகழ்ச்சிகளும் துன்பத்துக்கே துவான நிகழ்ச்சிகளும் உண்டாகின்றன. மகிழ்ச்சியில் மூழ்கிவிடுகின்றவனும் துன்பத்தில் மூழ்கிவிடுகின்றவனும் நடுவு நிலை பிறண்டவனாகின்றான். அத்தகைய தடுமாற்றமும் அகங்காரத்தினின்றே வருகிறது. உலகத்தவர் ஒருவனைப் போற்றவும் தாற்றவும் செய்வார்கள். இந்த இரண்டுவிதப் பேச்சுக்களும் மிக எளிதில் அமைந்துவிடும். யாரை வேண்டுமானாலும் தாற்றலாம். நடுவு நின்று பழகுகின்றவன் புகழ்ச்சி, இகழ்ச்சியாகிய இரண்டிலும் கட்டுப்படலாகாது. அகங்காரம் பிடித்திருப்பவனுக்கு புகழ்ச்சியில் பெரிய விருப்பம். இகழ்ச்சியில் வெறுப்பு; விருப்பு, வெறுப்பு என்கின்ற உள்ளத்தின் ஊசலாட்டமும் அவனிடத்திலிருந்து வருகிறது. நல்ல ஆத்ம சாதகன் ஒருவன் வெற்றி தோல்வி, இன்பம், துன்பம், புகழ்ச்சி

இகழ்ச்சி ஆகிய இருமைகளில் கட்டுண்டு விடலாகாது. விருப்பு வெறுப்புக்கும் அவன் அடிமை ஆய்விடலாகாது. நடுவுநிலை வகிக்கும் தராசு எடையை உள்ளபடி குறித்துக்காட்டுவதுபோன்று மனதை ஓரம் சாரவொட்டாது நடுவுநிலையில் வைத்துப் பழகுகிறவனே நல்லறிவுபடைத்தவனாகிறான். விவேகம் அவனிடத்து படிப்படியாக ஓங்குகிறது. ஆனால் நல்லறிவு வளர்ச்சிக்கு இடைஞ்சலாயிருந்து மனத்தடுமாற்றத்தை உண்டுபண்ணுபது அகங்காரம். இக் கோட்பாட்டை 'நடுவறிய வொட்டாது' என்று தாயுமானவர் இயம்புகிறார். நடுவறிதலைப்பற்றிய மற்றோர் கோட்பாடு உண்டு. மானுட அமைப்பில் பிள்ளைப் பருவத்திலிருந்து விருத்தாப்பியம் வரையில் நடுவாயிருப்பது ஆத்ம சொரூபம். விழிப்பு, உறக்கம், கனவு ஆகிய மூன்று அவஸ்தைகளுக்கு நடுவாயிருப்பது ஆத்ம சொரூபம். போக்குவரவு முதலியவைகளில் தட்டுப்படாது நடுவாயிருப்பது ஆத்மா. ஆனால் அகங்காரம் குறுக்கிடுவதால் அந்த நடுநிலையைச் சாதகன் அறிந்து கொள்வதில்லை.

தண்ணீரை எந்தப் பாத்திரத்தில் வார்க்கின்றோமோ அந்தப் பாத்திரத்தின் வடிவை அது எடுத்துக் கொள்கிறது. அதைத் தண்ணீருக்குத் தோஷம் ஒன்றும் வந்துவிடாது. அகங்காரம் சூழ்நிலைக்கு ஒப்ப விதவிகமான வடிவெடுக்கிறது. அதை முன்னிட்டு அதற்கு வருகின்ற வெறியோ மிகக் கொடியது. ஜீவன் ஒருவன் மேல் நாட்டவனாகப் பிறந்தால் அதை முன்னிட்டுத் தன்னை மேலோனாகக் கருதி இறுமாப்பு எய்துகிறான். அதே ஜீவன் சினனாகவோ ஜடமானியனாகவோ பிறப்பெடுத்தால் அதைக் குறித்தும் பெருமை பாராட்டுகிறான். பிறப்பெடுத்துள்ள ஒரு ஜீவனை எந்த மொழிக்கு உரியவனாகவும் மாற்றிவிடலாம். தமிழனாகப் பிறந்த ஒரு ஜீவன் ஆங்கிலேயச் சூழ்நிலையில் வளர்ந்து ஆங்கில மொழியை நன்கு கற்றுக் கொள்கிறான். அதற்கு மாறாக ஆங்கிலக் குழந்தை ஒன்று தமிழ்ச் சூழ்நிலையில் வளர்ந்து வந்தால் தமிழைத் தன் காய்மொழி என்று பெருமை பாராட்டும் பான்மை வந்து விடுகிறது. தான் பேசும், மொழியே உலகிலுள்ள மொழிகளில் சாலச்சிறந்தது. என்னும் இறுமாப்புக்கு மூலகாரணமாயிருப்பது அகங்காரம். இனி ஒவ்வொரு மனிதனும் தன்னுடைய ஜாதியைப் பற்றியும் இறுமாப்புறுபவன் ஆகின்றான். தனது நாட்டைக் குறித்தும்

பெருமை பாராட்டுவதும் மாந்தரது இயல்பு. தானல்லாததைத் தான் என்று கருதுவதாலும்; தனது அல்லாததை தனது என்று கருதுவதாலும் இத்தகைய செருக்குகள் எல்லாம் உள்ளத்தில் உருவெடுத்து விடுகின்றன. அப்படி உருவெடுத்திருக்கின்ற மனப்பான்மை மாற்றியமைப்பது எளிதன்று. இக்கருத்தையும், யாதொன்றுதொடினும் அதுவாய்த் தாங்காது மொழி பேசும்' என்று தாயுமானவர் இயம்புகிறார். இவையாவும் அகங்காரம் செய்கின்ற துஷ்டச் செயல்களாகும். ஒவ்வொரு ஜீவனுடைய தான் தான் படைத்துள்ள அகங்காரத்துக்கு அந்நியமான கூற்று ஏதையும் ஏற்றுக் கொள்வதில்லை. புறம்பான கூற்றைத் தாக்கிப் பேசுவதே அதன் போக்காகும். அப் போக்கைத் தான் 'தாங்காது மொழி பேசும்' என்று அவர் விளக்குகிறார்.

(மனனகுரு வணக்கத்தின் ஈரிவரைபிலிருந்து எடுக்கப்பட்டது)

எது வேண்டும்?

★ [சுவாமி சிவானந்தர்] ★

1. கடவுளை மறவாமை வேண்டும்,
2. அதிகாலை நான்கு மணிக்குப் பிறகு உறங்காமை வேண்டும்; துயில் எழுந்து ஜபம் தியானத்தில் ஈடுபட வேண்டும்.
3. ஆத்மீக நாட்குறிப்பைத் தயார் செய்ய வேண்டும்.
4. நித்திய கருமங்களைத் தவறாது செய்ய வேண்டும்.
5. தான தம்மத்தில் ஈடுபட வேண்டும்.
6. பெற்றோர்களுக்குத் தொண்டு செய்ய வேண்டும்.
7. வாய்ப்புக்களைப் பயன்படுத்த வேண்டும்.
8. வேலைக்காரர்களையே நம்பியிருக்கும் சபாவத்தைக் கைவிட வேண்டும்.
9. புலன்களின் அடிமைகளாக இருப்பதைத் தவிர்க்க வேண்டும்.
10. உலகியல் மனமுடையவர்களுடன் பழகாமை வேண்டும்.

ஆழ்ந்து மூழ்கு.

பரமஹம்ஸதாசன்.

ஆழ்ந்து மூழ்குநெஞ் சே!-உன்னுள்
ஆழ்ந்து மூழ்குநெஞ் சே!இன்னும்
ஆழ்ந்து மூழ்குநெஞ் சே,-தூய
அமைதி உண்டு அஞ்சேல்! 1

சாந்தி வள்ளல் இறைவன்-அழகுச்
சகரத்துள் மூழ்கின்,-இன்பக்
காந்தி வீசும் அன்பு-மணியைக்
காண லாகும் தம்பு! 2

பக்தி கொண்டு ஆழ்ந்து-தேடிப்
யார்தீ, உன்னுளே யார்; ஆங்கு
பக்த ரோடு கண்ணன்-ஆடிப்
யாடும் இன்பம் காண்பாய்! 3

ஞானப் பொன்வி ளக்கை-உன்னுள்
நன்கு ஏற்றி வைப்பாய்;-அந்த
வானொளிப் பிழம்பு-நாளும்
வளர்க உன்ன கத்தே! 4

வாழ்வெ ழும்பட கை-நல்ல
வழிச் செலுத்துவோன் யார்?-என்றும்
தாழ்வில் ஞான குருவே!-அவனின்
தாளை நெஞ்சில் வைப்பாய்! 5

(பகவான் ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ணருக்குப் பிடித்தமான வங்கப் பாடல் ஒன்றின் கருத்து.)

எனக்கு இணையா?

(சுவாமி அபேதானந்தர்.)

ஆசையை அடக்கவேண்டும் என்று நமக்குப் பலர் உபதேசஞ் செய்யக் கேட்டிருக்கிறோம். ஆனால் எப்படி என்று தான் தெரியவில்லை. அதற்குப் பக்தர்கள் மிகச் சலபமான ஒரு வழியைக் காட்டித் தந்துள்ளனர். ஆசையை அடக்கவேண்டாம். ஆனால் உலகத்துப் பொருள்களிடத்து வைத்திருக்கும் ஆசையைப் பகவானிடத்துத் திருப்பிவிட்டால் போதும். கோபமா? பகவானிடத்து காட்டு. அவர் திருப்பி அதை உன்னிடத்து கார்ட்டமாட்டார். மகிழ்ச்சியுடன் ஏற்றுக்கொள்வார். கர்வப்பட வேண்டுமா? அழகு குறித்தோ, தனம் குறித்தோ, பட்டம் குறித்தோ, பதவி குறித்தோ கர்வப்படாதே. பகவானை நினைக்கக்கூடிய மனிதப்பிறவி அடைந்துள்ளேனே என்று கர்வப்படு. இப்படிப் பெரியோர்கள் கூறுகிறார்கள். ஏன்? இந்த உணர்ச்சிகளை அடக்குவது சலபமல்ல. இவை இன்று நேற்று தோன்றியவை அல்ல. பலகாலமாக வேருன்றி விட்டவை. இவைகளை யொழிக்க சிறந்த வழி அவற்றை இறைவன்பால் திருப்பி விடுவதேயாகும்.

அப்பர் பெருமானை அறியாதவர் இருக்க முடியாது. சமய குரவருள் ஒருவராகியும் அவருக்கு ஒரு சமயம் ஆணவம் மிகுந்து விட்டது. பார்ப்பவரிடமெல்லாம் என்னைவிடப் பெரியவன் யார் இருக்கிறான் என்று கேட்டுக்கொண்டே சிசுன்றார். அவர் நடையிலேயே செருக்குத் துள்ளிவிளையாடியது. நேற்று வரை அடக்கமே உருவமாக இருந்தவருக்கு இன்று என்னவந்துவிட்டது என்று எண்ணினர் மக்கள். எனக்கு ஈடு யார் இருக்கிறார்கள் இந்த உலகத்தில்? என் பின்னாடி எல்லோரும் வாருங்கள் என் பெருமையை உங்களுக்குக் காட்டுகிறேன் என்று எல்லோரையும் அழைத்துக்கொண்டு ஒரு கோயில் மண்டபத்தை அடைந்தார். பெரிய கூட்டமொன்று அப்பர் சுவாமிகளுக்குப் பைத்தியம் பிடித்து விட்டது என்று பேசிக் கொண்டு மண்டபத்தை அடைந்தது.

ஆடம்பரத்துடன் எழுந்து நின்றார் சுவாமிகள். எவ்வளவு பெரிய பாரத்தை நான் என் தலையில் சுமந்து கொண்டிருக்கிறேன் என்று உங்களுக்குத் தெரியுமா? உங்கள் ஒருவராலும் சுமக்க முடியாத பாரம் அது. என்றெல்லாம் பெருமை பேசிக்கொண்டார். இவருக்கு என்ன நேர்ந்து விட்டது என்றே மக்களுக்குப் புரியவில்லை.

மகனுக்குத் தந்தை பெரியவனல்லவா? இந்த உலகத்தின் தந்தையாகிய ஏன் அப்பன், உமாமகேஸ்வரனின் பாதங்களை என் சிரசின்மேல் நான் சதா சர்வகாலமும் தாங்கிக்கொண்டிருக்கிறேன். அப்போது நான் உங்களை யெல்லாம் விட பெரியவன் இல்லையா? எனக்கு இணை ஒருவரும் இல்லை என்று சொல்லியதில் தவறு உண்டா என்று கேட்டார். கூட்டம் வியப்பில் மூழ்கிவிட்டது. அவர் இதுவரை நடந்துகொண்ட முறை சும்மா வேஷந்தான். இறைவன் என்னிடத்து குடிக்கொண்டிருக்கிறான் என்று கர்வப்படு மற்றப்படி அழியும் பொருட்களைப் பெற்றிருப்பதைக் குறித்து செருக்குறாதே என்று போதிக் கவே இங்ஙனம் நாடகமாடினார் என்று புரிந்தது மக்களுக்கு.

அப்பரைப் போன்று நாமும் கர்வம் அடையக் கூடிய தகுதியைப் பெற ஒரே வழி அவனை சரணடைவதேயாகும்.

ம த ம்.

மதம் என்பது குழந்தைகளுக்கு ஏற்பட்ட கட்டுப்பாடே; சமூகவாழ்வு முரணின் நி நடக்கவும், ஒரு அந்தரங்கக் கட்டி மூன்று மது ஆபாசங்களை எரித்து சிக்கிரம் மது பேதபுத்தியை ஒழிக்கவும் மதம் ஏற்பட்டது. கிறிஸ்து மதம், புத்த மதம், இந்து மதம், தியாசசி தத்துவம் முதலிய எந்த மதமாயினும் சரி எல்லா மதங்களும் சந்திக்கும் ஒருபொது இடத்திற்கே நம்மைக்கொண்டு செல்லும்ல்லாமல், அதற்குமேல் அவற்றிற்கு ஆற்றல் இல்லை.

ஆத்மாநுபூதி.

கடவுளை நேராகக் காண்பதே ஆத்மாநுபூதி. குறியும் உருவும் காட்டியே கடவுள் செயல்புரிகிறாரென்றெண்ணுவது பெரும் பிழை. கடவுள் தாமே நேராகச் செயல் புரிகிறார். நானா? நான் சுத்த பரமாத்மவொளி என்று மனம் தெளிந்து ஐகச் சித்திரத்தை விலக்கி நோக்கினால் அனைத்திற்கும் முதலான சுத்தஜோதி பிரஹ்மம் விளங்கும், அதுவன்றி எதுவுமின்று. அதுவே அனைத்தும், 'நான் அது' என்பது தெளிவுறும்.

(ரமண விஜயம்)

நடமாடுங் கோயில்.

—[ஏ க ன்]—

நடமாடுங் கோயில்! ஆம்! நாமெல்லாரும் நடமாடும் கோயில்தான். தோல், தசை, நாளம், நரம்பு, எலும்பு, மயிர், நாடி, குடல், குருதி, இருதயம், காற்றுப்பை ஆகிய இவற்றால் உண்டாகிய நமது தூலசரீரத்தில் காற்றுருவாகி எங்கும் கலந்த பரம்பொருள் ஆத்மஜோதியாகப் பிரகாசித்துக் கொண்டிருக்கின்றான். அவன் பிராண சக்தியாக நமது உடலுள் ஊசலாடிக் கொண்டிருக்காவிட்டால் நம் உடல் செயலற்ற பிணமாய்விடும்.

ஆதலால் ஈசன் உறையும் நடமாடுங் கோயிலாகிய நமது உடலத்தையும் உள்ளத்தையும் தூய்மையுடையதாகச் செய்யவேண்டும். அப்போதுதான் அவன் நம்முள் நீடித்து நிற்க முடியும். தவறீனோமானால் இடைநடுவில் நம்மைவிட்டுப்பிரிந்து பெருவெளியில் கலந்துவிடுவான். ஜீவாத்மா வாசம் செய்யும் கோயில் புதுமையுடையதாகத் திகழவேண்டும். எப்போதும் நமது உள்ளத்தையும் உடலையும் மாசுபடியாது துடைத்துப் புதுப்பித்துக் கொண்டிருக்கவேண்டும். இதற்குத்தான் நம் முன்னோர் காட்டிச் சென்ற பல வழிகள் இருக்கின்றன. இடைவிடாத நற்சிந்தனைகளினாலும் பகவத் நாமங்களினாலும் மனத்தைத் தூய்மையடையச் செய்யலாம். யோகாப்யாச முறைகளால் உடலை உறுதிபெறச் செய்யலாம். இவற்றை நாமேன் தெரிந்துகொள்ளக்கூடாது.

நம் தாய்நாட்டில் தோன்றிய இவ்வப்பிரியாச முறைகளை மேல் நாட்டினர் தெரிந்துகொண்டு தங்கள் நாட்டில் இக்கலையை வளர்ப்பதற்கு முழு மனதுடன் முன்வந்து செயலாற்றுகின்றனர். மேலை நாட்டார் ஏம் கலையை நல்லது என்று சொன்ன பின்பே அதற்கு மதிப்புக்கொடுக்கும் வழக்கத்தை வைத்துக்கொண்டோம்.

நடைப்பிழையால் உடலத்தைக் கெடுத்துக் கொண்டு போய்க்கிடம் கொடுத்து மேல்நாட்டு மோகங் கொண்டவர்களாய் மேல்நாட்டுச் சிகிச்சை முறைகளைக் கையாண்டு டீசின் கணக்

கான ஊசிகளை உடலிற் செலுத்தி மருந்துடலுடன் சக்தியிழந்தவர்களாய் நடமாடிக் கொண்டிருக்கின்றனர். இப்பரிதாபமான நிலையில் பாசபந்தத்தில் கட்டுண்டு பிற்சந்ததிக்கும் வித்திட்டு அவர்களையும் பிறவிப் பிணியர்களாகப் பெற்றெடுப்பதால் நம் சமூகம் நெறிகெட்டு வந்துள்ளது. இந்தநிலை நம்முள் அறிந்தும் அறியாமையாய்க் கண்மூடித் தனமாகப் பரவி விட்டது. இது, நம் சமூகம் நமக்கிழைத்த துரோகம் என்றுதான் சொல்லவேண்டும். இதனற்றன் நம்முள் சக்திகுறைந்தவர்கள் மிகுதியாகக் காணப்படுகின்றனர். இந்நிலைக்கு மூலகாரணம் நாகரீக முதிர்ச்சி என்றுதான் சொல்லவேண்டும். நாகரீகம் என்பது அநாகரீக நிலையை நோக்கிப் போய்க்கொண்டிருக்கின்றது. நமது பண்பாடுகளை இழந்தபின் நாகரீகமென்று சொல்லிக்கொள்வதில் என்ன பலனுண்டு.

மேல்நாட்டுக்கலை, கலாச்சாரம், மொழி ஆகியவற்றை அறிந்திருப்பது நல்லதே. ஆனால் நாம் அவர்களாக மாறிவிட்டிருக்கிறோமா? மேல்நாட்டவர்கள் நமது நாகரீகவழியே வாழக்கூடாமா? அல்ல நாமேன் எமது நாகரீக வழியே வாழக்கூடாது. எமது பண்பாட்டே எம்மை உய்விக்கவல்லது! ஆதலால் அகனை மறவாது வாழ்க்கையில் கடைப்பிடிப்போமாக.

கடவுள்.

“எங்குங் கடவுள். எல்லாம் கடவுள்” என்ற அனுபவ உணர்ச்சியே மதம். எல்லாம் சந்திக்கும் பொது இடம். இதன்மீது மனத்துணர்வு விரிந்து, காணும் பொருள்களைப் பொருள்கள் என்று எண்ணாமல் அனைத்தையும் கடவுளே என்னப் பழகவேண்டும். அவற்றைப் பொருள் என்றெண்ணுதற்குப் பதல் கடவுளையென்றறிதல் வேண்டும். பிரபஞ்சம் மனோசிருஷ்டி என்றறிதல் வேண்டும், பிரபஞ்சம் இன்றேல் மனம் எதையும் காணமுடியாது, பிரபஞ்சம் இருப்பதால் அதன்பின்னே ஆதார பூதமாக ஒரு நிஷ் பிரபஞ்சம் இருந்தே பிரவேண்டும். பொருளை அறிவதால் அறிவதொன்று இருக்கிறதென்று தெரிநேறு செவியிருந்தும் செவிலனுக்கு ஓசையும் கண்ணிருந்துங் குருடனுக்குக் காட்சியுமில்லை, கடவுள் அனந்த சகசத்து, பிரபஞ்ச நிஷ்பிரபஞ்சம். உண்மையான கடவுளறிவு அகத்தினின்றே மலர்கிறது; புறத்தினின்றல், காண்பதே உண்மையறிவு; தெரிவதல்ல;

சின்ன வயசில்.....

(ம, சி. சிதம்பரம்.)

சின்ன வயசில் ஆடும் போது
சிரித்து விட்டுப் போன ரொநவர்
சிரித்து விட்டுப் போன ரவர்நம்
சின்கை விட்டே யகல்வா ரல்லர்.

மாயக் தழீஸின் கீதத் தாலே
மயக்கி விட்டுப் போன ரொநவர்
மயக்கி விட்டுப் போன ரவர்நம்
மணத்தை விட்டே யகல்வா ரல்லர்

நானா வநவேன் நிசமாய் என்றே
நென்னல் சொல்லிச் சென்று ரொநவர்
நென்னல் சொல்லிச் சென்று ரவர்நம்
நிலையை யென்றும் மறப்பா ரல்லர்.

அல்லும் பகலும் உள்ளத் திநந்தே
ஆவி கொள்ளை கொள்வா ரொநவர்
ஆவி கொள்ளை கொள்வா ரவர்நம்
அன்பை யென்றும் மறப்பா ரல்லர்!

ரிபு முனிவரும் நிதாகனும்.

(பகவான் ஸ்ரீ ரமண மகரிஷி அருளிய விளக்கம்)

ரிபு என்ற ஞான முனிவரிடம் நிதாகன் என்பவன் உப தேசம் பெற்று மாணக்கனாக இருந்தான். எங்கும் பரந்து ஏக மூரய் நிற்கும் பரப்பிரம்மத்தின் சத்திய நிலையைப் பற்றிய ஞானம் அந்த நிதாகனுக்கு இன்னும் உறுதிப்படவில்லை. அவன் நன்றாகப் படித்தவன். அறிவாற்றல் உடையவன் ஆனாலும் மெய்ஞ்ஞானம் வரவில்லை. நகரத்தில் நிதாகன் வாழ்ந்தான். கர்மங்களில் ஈடுபட்டிருந்தான். அவனைச் சோதனை செய்வதற்காக ஒருநாள் ரிபு முனிவர் ஒரு பட்டிக், காட்டாணைப்போல வேடம் புனைந்து அவனிடம் சென்றார். அந்தச் சமயத்தில் அரசன் வீதியில் பவனி வந்து கொண்டிருந்தான். அந்தப் பவனியை நிதாகன் மிகவும் பிரத்தையோடு கவனித்துக் கொண்டிருந்தான். பட்டிக்காட்டானைச் சென்ற ரிபு முனிவர் நிதாகனைப் பார்த்து, “இது என்ன இவ்வளவு ஆரவாரம்? இவ்வளவு கூட்டம்?” என்று கேட்டார்.

“ராஜா பவனி போகிறார்” என்று நிதாகன் சொன்னான். “ராஜாவா பவனி போகிறார்? யார் ராஜா?” என்று ஆச்சரியத்தோடு பட்டிக்காட்டானை வந்த முனிவர் கேட்டார்.

“அதோ யானைமேல் அமர்ந்திருந்தாரே, அவரே ராஜா” என்று விடை கூறியான் நிதாகன்.

“ராஜா யானைமேல் இருக்கிறாரா? இரண்டு வஸ்துக்களைக் காண்கிறேன். அந்த இரண்டு பேரில் யார் ராஜா யார் யானை?”

நிதாகனுக்கு சிரிப்பு வந்தது. “என்ன இது? நான் தான் காட்டினேனே! ராஜாவையும் யானையையும் தெரிந்து கொள்ள முடியவில்லையா? அட பைத்தியகாரா! மேலே இருக்கிறவர் ராஜா; கீழே இருப்பது யானை” என்றான்.

“கோபித்துக் கொள்ள வேண்டாம். எனக்குத் தெரியவில்லை அதுதானே கேட்கிறேன்.”

“இப்போது தெரிந்துவிட்டதா?”

“நான் இன்னும் முட்டாளாகவே இருக்கிறேன். உன்னைக் கெஞ்சிக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். ராஜா மேலே, யானை கீழே என்றாயே. மேல், கீழ் என்றால் என்ன? அதுவே எனக்குத் தெரியவில்லையே!”

அட முட்டாளே! பிரம்மாண்டமான யானையைக் காட்டினேன்; ஆடையணி அணிந்த அரசனையும் காட்டினேன். மேலே இருக்கிற ராஜாவை உனக்குத் தெரிந்து கொள்ள முடியவில்லை. மெல் கீழ் என்பதே தெரியவில்லை. கண்ணாள் கண்ணும் உனக்கு விளங்காவிட்டால் ஒரே ஒரு வழிகாள் இருக்கிறது. எங்கே குனி!” என்றான் நிதாகன். அவனுக்குக் கோபம் பொத்துக்கொண்டு வந்தது.

பட்டிக்காட்டான் மறுபேச்சுப் பேசாமல் குனிந்தான். அவன் தோளின்மேல் நிதாகன் ஏறிக்கொண்டான். “இப்போதாவது புரிகிறதா உனக்கு? நான்தான் ராஜா; நீதான் யானை. நான் மேலே இருக்கிறேன்; நீ கீழே இருக்கிறாய். விளங்குகிறதா?” என்று படபடப்பாகக் கேட்டான்.

பட்டிக்காட்டான் நிதானத்தை இழக்கவில்லை. இல்லையே! இன்னும் தெளிவாகவில்லையே! யானை, ராஜா இரண்டும் முதலில் விளங்கின. இப்போது மேல், கீழ் என்பவையும் ஒருவாறு புரிகின்றன. ஆனால் மற்றொரு சந்தேகம் அல்லவா வந்துவிட்டது? நான் மேல். நீ கீழ் என்றாயே; நான் நீ-இந்த இரண்டும் எனக்குப் புரியவில்லை. இந்த இரண்டும் எவற்றைக் குறிக்கின்றன? கிருபையோடு இதையும் விளக்க வேண்டும் என்று கேட்டான்.

அதுவரைக்கும் நிதாகனுக்குச் சலபமாக இருந்தது. பட்டிக்காட்டானைக் கண்டு ஏளனமாக இருந்தது. கோபமும் வந்தது. ‘நான், நீ’ என்ற வேறுபாட்டை விளக்க வேண்டும் என்று பட்டிக்காட்டான் கேட்டவுடனே அவனுக்கே மலைப்பாகப் போய்விட்டது. ‘நான், நீ’ என்று பேசினேன். அவற்றின் பொருள் என்ன? ராஜா யானை இரண்டையும் எளிதிலே காட்டி விட்டேன். நான், நீ-இந்த இரண்டையும் எப்படிக்காட்டுவது? நான் இவற்றை உணர்ந்தேனா? என்னையே நான் உணரவில்லை போலத்தானே இருக்கிறது? ஆம்; நான் என்பதே இன்னும் எனக்குத் தெளிவாகவில்லை!—நிதாகன் சிந்தனையில் ஆழ்ந்

நாமுந்தான் சுமக்கிறோம் மகான்களும் தானே சுமக்கிறார்கள்.

(சுவாமி நிர்மலானந்தா, ரிஷிகேஷ் -)

இன்றைய உலகம் விஞ்ஞானத்தையே தெய்வ சக்தி என்று எண்ணும் காலம். மகான்கள் என்றால் அவர்கள் உலகுக்குச் செய்யும் நன்மை என்ன? அன்னவரைத் தெரிசிப்பதால் என்ன பயன்? என்று உலக வாழ்வில் உள்ளவர்களுக்கு விசாரணை வருகிறது. மனிதர் மனம் கண்ணாடி போன்றது. சுறுப்புக்கண்ணாடி அணிந்து பொருட்களைக் காணும்போது பொருட்கள் கருமையாகத்தான் தெரியும். பச்சைக்கண்ணாடி அணிந்து காணும்போதும் பச்சையாகவேதான் தெரியும். இப்படி எவ்வித நிறம் உடைய கண்ணாடியை உபயோகிக்கிறோமோ அவ்வித நிறம் தான் தெரியும். நிறமற்ற கண்ணாடியை உபயோகித்தால் பொருட்களின் உண்மை நிறம் தெரியும். இதுபோலவே இன்று மக்கள் அவர் மனதில் எந்த எண்ணம் இருக்கிறதோ அதையேதான் பிறரிடமும் இருப்பதாகக் காண்கிறார்கள். இதுவே இயல்பாகிவிட்டது. நன் குற்றத்தைப் பார்க்கும் நிலை வந்தால் பிறர் குற்றம் தெரியாது. தன்னிடம் உயர் குணம் இருக்கலாம் என்பதை அறிவதில்லை. திருடனுக்குத் திருட்டுப்புத்திதான் தெரியும். தருமராஜன் எல்லோரிடமும்

நிற்பக்கத் தொடர்ச்சி.

தான். அப்போதுதான் அவனுக்கு உண்மை விளங்கிற்று. ‘இங்கே நிற்பவன் பட்டிக்காட்டான் அல்ல. எனக்கு உண்மையை உணர்த்த வந்த ஞானகுரு. இப்படி என்னைச் சுமந்தாவது உண்மையை உணர்த்தும் கருணை நம்முடைய குருநாதர் ரிபுவக்குத்தான் உண்டு. இவர் நம் குருநாதரே’ என்று கோன்றியது. உடனே கீழே குதித்தான். முனிவருடைய காலைப் பற்றிக்கொண்டான்.

நீ, நான் என்ற பேதம் உடம்புக்கேறிய தென்பதை ரிபு இப்படித் தம் சீடனுக்கு உணர்த்தினார்.

நற்குணம் இருப்பதைத்தான் கண்டார். ஆனால் துரியோதனனுக்கு எல்லோரிடமும், தன்னிடமுள்ள தீய குணங்களைத்தான் தெரிந்தன. அதுபோல் உலகமக்கள் மகான்களிடமும் இப்படியே காண்கிறார்கள். நமக்கும் நல்ல வசதியான பங்களாக்கள் தேவை, மகான்கள் சிலர் நல்ல மாளிகையில்தானே வசிக்கிறார்கள். நமக்கும் நோய் வருகிறது அவர்களுக்கும் நோய் வராமலில்லையே. நமக்குக்குழந்தைகுட்டிகளுடன் இருக்க ஆசை. ஆனால் மகான்கள் பலர் நிறையச் சீடர்களைச் சேர்த்து பெரிய குடும்பம்போல்தானே வாழ்கிறார்கள்.

நாமும் கண்ணுக்கு அழகானவைகளை காண யாத்திரை செய்கிறோம். ஆனால் மகான்களும் ஊர் ஊராக யாத்திரை செய்கிறார்களே. நாமும் நாளைக்கு தேவை என்று பலவற்றை தேடி பாதுகாத்து வருகிறோம். ஏன் மகான்களும் குறைவாகவா சமக்கிறார்கள் என்று இப்படிப் பலவிதமான ஐயம் வருவது சகஜமே; ஆனால் இவை அஞ்ஞானிகளுக்குத்தான் வரும். உலகத்தையும் உலகப் பொருள்களையும் உண்மையென நினைப்பவர்களுக்கு உண்மையாயும், ஞானமாயும், இன்பமாயும், உள்ளதை நினைக்கும் ஆன்ம தத்துவமகான்களை அறிவது கஷ்டம் சிலர் உலகரைப் போல் சேர்ந்தே வாழ்வார்கள், புளியம்பழமும் ஒடும்போல மனித இனத்தின் மாணிக்கங்கள்தான் மகான்கள். நாம் உண்டு உடுத்தி உறங்க வாழ்நாளை வீணாக்குகிறோம். ஆனால் மகான்கள் அப்படி இல்லாது பேச்செல்லாம் பரமனைப்பற்றியதாயும், மூச்செல்லாம் முகுந்தனின் நாமமாய் வாழ்கின்றனர். மகான்கள் தர்மம் சார்ந்தவரையும் சாதுக்களாக்கும் சற்குண சீலர்களும், நம்மை அண்டும் கொடியவரிடமிருந்து தீய தூர்க்குணங்களை மாற்றுவார்கள். நாம் ஆத்மசக்தியை வெளியில் செலுத்தி அவதிப்படுகிறோம். மகான்கள் அகத்தில் செலுத்தி ஆனந்தமடைகிறார்கள்: நமக்கு ஒன்று கிடைத்தால் எம் இனத்தாருக்கு என்று பதுக்கி வைக்கிறோம் மகான்கள் நான் பெற்ற இன்பம் உலகம் அடைதல் வேண்டும் என்ற ஆசை உள்ளவர்கள், உலகைக் காக்கும் கடவுளின் பிரதிநிதிகள்தான் மகான்கள். மகான்கள் இப்பூமியில் திரியும்போது அவர்களை இறைவனின் அம்சமென்பதை அறிபவர் சிலர்தான். நூலின் தரத்தைத் கூறக்கூடும். பொன்னின் தரம் தெரிந்தவன்தான் அதன் மாற்றுப்பற்றிச் சொல்லமுடியும். மகான்கள்தான் மகான்களைப்பற்றி வர்ணிக்கமுடியும். அநேக மகா

ன்கள் உலகில் வாழ்ந்துவருபவரைப்போல் வாழினும் நீரில் கிடக்கும் தாமரையைப்போல் வாழ்கிறார்கள். அவர்களுக்குப், பெரிது சிறிது எனும் பேதம் எதிலும் இல்லை. நன்மை, தீமைசுகம், துக்கம், வெப்பம், தட்பம், எதுவும் அவரைப் பாதிப்பதில்லை, மகான்கள் மக்களின் மனமாசியை மாற்றவும், பக்தி, யோக, ஞான அமுதத்தை உலகுக்கு ஊட்டவும் தான் உலகில் அவதரிக்கிறார்கள். அவர்கள் செவியுள் உலகின் சத்தம் ஏதும் ஏறாது மனம் புத்தியிலும் புத்தி அசங்காரத்திலும் லயித்து, நான் எனும் எண்ணத்தை அழித்து ஆத்மாவிலே அடங்கி இருப்பார்கள். சதா ஆத்மாவோ அங்க ரூபத்திலே நிற்கும். மகான்கள் ஏன் பிச்சை ஏற்கிறார்கள்? ஆத்மா பரிசுத்தத்திற்காகவே இப்பிச்சை ஏற்கும் முறை பயிலப்படுகிறது. நான் எனும் அகங்காரத்தை அளிக்கப் பிறிதிடம் யாசகம் கேட்பது ஒரு சுலபமான முறை. ஆனால் இந்த யாசகம் தன் வயிற்றுப் பாட்டுக்கு மாத்திரம் அல்ல, மன பரிபாகத்திற்கே. ஆனால் பிச்சையிடும் இல்லறத்தார் மகான்களுக்கு இடம்போது நான் கொடுப்பவன்— அவன் ஏற்பவன் எனும் எண்ணமின்றி வழங்கவேண்டும்.

நாம் சுகத்தை விரும்பியே பாடுபடுகின்றோம். ஆனால் மகான்கள் உலகப் பொருள்களிடத்தில் இம்மியளவும் சுகம் இல்லை என நிரந்திரமான பரம சுகம் அளிக்கும் பரந்தாமனையே பக்திபண்ணுகிறார்கள். நாம் உலகப் பொருள்களையே பெரிது என்றும் உலகையே சதமன்றும் உண்டு உடுத்தி வாழும் வாழ்க்கையே நினை என்றும் இவ்வுடலையே மெய்யென்றும் கருதுகிறோம். மகான்கள் பக்தியே டீயுரிதெனவும், ஆண்டவனே சதமெனவும், அவனைப்பாடி அவன் அடியில் வாழ்வதே நிலையெனவும் தாசனயத் தொண்டு செய்யும் பேறே மெய்யெனவும் நினைக்கிறார்கள்.

மகான்கள் எல்லோரிடமும் இறை வடிவத்தைதான் காண்பார்கள். கள்வனிடமும் அதைத்தான் காண்பார்கள். தன்னிடம் இருப்பதை ஒரு திருடன் திருடிவிட்டுப் போனாலும் அதுவும் ஒரு ஆராதனைதான். எங்கோ நடக்கவேண்டியது இங்கு நடந்தது. நன்மையே என்று எண்ணுவார்கள். இன்ப துன்பத்தில் கலங்காத சித்தமுடையவர்கள்; ராகத்து வேஷங்களை விட்டவர்களே! சாதுக்கள்.

நமக்கு நோய்வரின் இறந்துபோய் விடுவோமே என்று எண்ணித் துடிக்கிறோம். மகான்கள் எவரும் மரணத்திற்கஞ்சுவதில்லை. பிறந்தவர் இறப்பது உறுதி. இதனைக் கண்டு அஞ்சுவதென் என இன்முகத்துடன் அதனை ஏற்பார்கள். நமனை அஞ்சாததீரர்கள். அன்னார்களுக்கு வரும் நோய்கள் எங்கிருந்து வருகின்றன. மக்களின் பாவகருமங்களே. மேலும் அப்பெரியார்களுக்கு இனிப் பிறவி கிடையாது. ஆகையால் இந்தப் பிறவியிலேயே சகலத்தையும் அனுபவித்து விடுகிறார்கள். மகான்களின் வாழ்க்கையில் பல தத்துவங்கள் மறைந்துள்ளன உபநிடதம், கீதை போன்ற உயரிய நூல்களின் விளக்கமாக அவர்களது திணைசரி வாழ்க்கை அமைகிறது. வாயால் அதிகம் பேசாதே. செயலில் காட்டு தீரர்கள். அவர்களுக்கு பகல் இரவு என்ற பேதமே கிடையாது. தியானமே உறக்கமாகிறது அவர்களின் எண்ண அலைகள் என்றும் உலகிற் பரவி நிற்கும் உடலையும் இறைப்பணிக்கு அர்ப்பணித்து கைங்கரியம் என்னும் மதூரத்தை அநுபவிப்பார்கள். அனவரதமும் ஆண்டவனது ஸ்மரணையுடன் வாழ்வார்கள்.

இப்படியான பல மகான்கள் முன்பும் இருந்தார்கள். இன்றும் பலர் இருக்கிறார்கள். இன்று உலக நிலை கலக நிலையாய் இருப்பினும். ஸ்ரீ யோகர் சுவாமிஜீ ஸ்ரீ பகவான் அரவிந்தர், ஸ்ரீ ரமண மகரிஷி, மகான் மகாத்துமாக் காந்தி, ஸ்ரீ இராமலிங்கர், ஸ்ரீ சிவானந்தர், ஸ்ரீ இராமதாசர், ஸ்ரீ ஆனந்தமாயி ஸ்ரீ ரமாதேவி, ஸ்ரீ அபேதாணந்தா போன்ற பல மகான்களின் உயர்நிலை பக்தி, யோக், ஞான ஆத்மிக எண்ண அலைகள் தான் கலக நிலையைத் தடைசெய்து அமைதி, சாந்தி நிலவச் செய்கிறது. மகான்களின் தெரிசனத்தால் பிறவி ஒழிகிறது. நம் பாவங்கள் நசிக்கின்றன. அவர்கள் மீதிப்பட்ட பூமி புனிதம் அடைகிறது. பக்தி தளர்கிறது, நம் பரதநாட்டு ஞானிகள் இந்த உலகில் நெடுங்காலம் வாழ்ந்து ஆத்ம ஜோதியைப் பிரகாசிக்கச் செய்வார்களாக, வாழ்க ஆத்மீகம்! வாழ்க ஆத்ம ஞானிகள்! வளர்க ஆத்மீகம்! வளர்க பக்தி மதம்.

எது நாகரீகம் .

[சுவாமி சிவானந்தர்]

நவீன நாகரீகம் நமக்கு உயரிய ஆனந்தத்தை அளிக்க முடியுமா? என்பதை ஆராய்ந்து பார்ப்போமாக. பல்வியாதி, கண்வியாதி, இரத்தக்கொதிப்பு, கசியம், அப்பன்சேடிஸ், முதலிய வியாதிகள் அனைத்தும் நவீன நாகரீகத்தின் விளைவு. நாகரீகம் என்பது என்ன? நாம் தற்பெரமுது உண்மையாகவே நாகரீகமாக இருக்கிறோமா? ஆஸ்மா, மலேரியா முதலிய பிணிகளால் அவஸ்தைப்படும் பொழுது டாக்டர்கள் பல்வேறு மருந்துகளை உங்கள் உடலுக்குள் ஊசிவழியாக உள்ளே தள்ளுகின்றார்கள் இதை நாகரீகமென்று கூறமுடியுமா? பாரிஸ் முதலிய வெகு தூலையிலுள்ள நகரங்களிலிருந்து வரும் பாடல்களை உங்கள் வீட்டில் ரேடியோவில் கேட்க முடிகிறது. இதுதான் நாகரீகமோ? பல்வியாதி முதலிய பல்வேறு பிணிகளை ஏற்படுத்தும் அணுக்கள் மோட்டார், றயில், சோடா கலர், மூலமாகப் பரவுகிறது. சுகாதார வசதி சற்றேனுமில்லாத சந்து பொந்துகளில் கோடிக்கணக்கான மக்கள் வாழ்ந்து வருகின்றனர். மற்றவரை அண்டிப் பிழைக்கும் நிலையில்தான் வாழ்க்கையும் இருக்கிறது, சுதந்திரம் என்றால் என்ன என்பதே அவர்களுக்குத் தெரியாது. பொத்தான அழுக்கினாலும் சில சமயங்களில் விளக்கு எரிவதில்லை, மிகவும் தேவையான சமயத்தில் குழாயில் தண்ணீர் வருவதில்லை, இடத்தக்கொதிப்பென்ற வியாதியை பற்றி பதினைந்து வருடங்களுக்கு ஒன்று நாம் கேள்விப்பட்டதுண்டா? கிடையாது. தொண்ணூறு சத விகிதம் மக்கள் இப்பொழுது இவ்வியாதியால் அவதிப்படுகின்றனர்.

ரோட்டிலே செல்லும் மோட்டார் லொறிகளினால் பொங்கி வரும் தூசிப் புயல் நம்முடைய கண், காது, மூக்கு, மூச்சுப்பை, மூச்சுக்குழல், வயறு முதலிய உடல் உறுப்புக்களின் உள்ளே சென்று பல்வேறு வியாதிகளை உண்டுபண்ணுகிறது. நவீன நாகரீகத்தின் விளைவே இது. தற்பொழுது மனிதனுக்கு பணம் மட்டும் போதும், அவன் பணத்திற்காக உயிரையே விடுகிறான் அவனுக்குத் தரும் தேவையில்லை, எனக்கு வேண்டிய ரொட்டிமட்டுமல்லாது வெண்ணையும் ஜாமும் தேவை என்கிறான்

அவன். இத்தகைய வெண்ணெய் தோய்ந்த ரொட்டியைத் தின்பதால் ரோட்டிலுள்ள புழுதி, தொழிற்சாலையிலுள்ள புகை இவற்றின் விளைவான பயோரியா, இரத்தக்கொதிப்பு, ஆஸ்த்மா முதலிய பிணிகட்டு ஆளாகிச் சிகிச்சைக்காகத் தன் வருவாயெல்லாம் செலவு செய்யவேண்டிய நிலையும் வந்தெய்துகிறது. துறவிகளின் உயர் சொற்களை அவர்கள் இளமையில் கேட்கமாட்டார்கள் உடலிலே இரத்தமின்றி கையிலே காசமின்றி நிற்கும் நேரம் அவர்கள் கதறத் தொடங்குகிறார்கள். பனிக்காலத்தில் கேள் சேகரிப்பது முடியாத காரியம். அன்பர்களே பகுத்தறியும் பான்மையைப் பெற்று விவேகத்துடன் விளங்குவீர்களாக.

காலையில் ஒன்பது மணிக்கே மதிய உணவை அருந்திவிட்டு ஓட்ட ஓட்டமாய் சென்று முதல் ரயிலைப் பிடித்து பத்து மணி ஆபீசுக்குச் செல்ல விரைகின்றனர். வயிறும் குடலும் பலமாக ஆட்டம் கொள்கிறது. இதன் காரணமாக வயிற்றுக்கோளாறுகள் பல ஏற்படுகின்றன. இது நவீனநாகரிகத்தின் விளைவன்றே.

பிறரை ஏமாற்றுதற்குரிய துட்பமான பற்பல வழிகளை மக்கள் கண்டு பிடித்துள்ளனர். பிறரிடமுள்ள பொருள்களைத் திருடுவதிலும், பிறர் மனைவியரைக் கற்பழிப்பதிலும் பல்வகைத் தந்திரங்களையும், மாயாஜாலங்களையும் மக்கள் உபயோகிக்கின்றனர். நாக்குக்கு ருசியான பல்வேறு உணவுவகைகளைக் கண்டு பிடித்துள்ளனர். இதுதான் நவீனநாகரிகம்!!

பத்தவாது வயதிலேயே மூக்குக் கண்ணாடி வேண்டுதல், கைக்கடிகாரம் அணிந்து கொள்ளுதல், கடன் வாங்கியாலுது கார்வைத்துக்கொள்ளுதல், விலையுயர்ந்த ஆடைகள் அணிதல், உயர் ரக பாதரசைகளைப் போட்டுக் கொள்ளுதல் பிரான்ஸ் அல்லது அமெரிக்க முறையில் முடி சிங்காரித்துக் கொள்ளுதல், திரீகாசில்-நேவிக்கட் முதலிய சிகரட் ரகங்களை உபயோசித்தல் ஆங்கில முறையில் உடை உடுத்தல், மேசையில் உணவு வகைகளை வைத்துக் கரண்டியால் அவைகளை எடுத்து உண்ணுதல், கடற்கரை வழியாகத் தன் மனைவியுடன் கை கோர்த்துக்கொண்டு பவனி வருதல், பாக்கெட்டில் செய்தித் தாள்களை வைத்துக் கொள்ளுதல், மேல் தாடையில் சிறு அளவில் ஹிட்லர் மீசை வைத்துக்கொள்ளுதல், புலால் மது முதலியன உட்கொள்ளுதல்

சீட்டாட்டம், சூதாட்டம், பெண்களுடன் சேர்ந்து நாட்டியமாடுதல் கடன்வாங்கியாவது சினிமாவுக்குச் செல்லுதல், சீர்குலைக்க வாழ்க்கை வாழ்வது—இதுதான் நவீன நாகரிகம்! படாடோபம், பகட்டு, பல்வேறு ஆசைகள் இவையனைத்தும் ஒன்று சேர்ந்து உங்களைப் பிச்சைக்காரர்களிலும் கடையர்களாக ஆக்கிவிட்டது.

கீழ்த்தரமான சரீரத்தை “நான்” என்றும் “ஆத்மா” என்றும் கூறி அதைப் போற்றுவதில் வெட்கம் தோன்றவில்லையா? ஜோதிமயமான தூய ஆத்மாவை மறந்து மூத்திரம் முதலிய தூர்நீர் நிறைந்த இவ்வெலும்புக் கூட்டை ஆத்மாவாக ஒப்புக்கொள்வதில் முட்டாள்தனம் தெளிப்பட்டுத் தோன்றவில்லையா? உண்பது, உறங்குவது, மேனி மிணுக்குவது, பல்வேறு ஆடை அணிவது! முடியைப் பலவிதத்திலும் சிங்காரித்துக்கொள்வது, பவுடர், சென்ட், வாசனை சோப், ஹேர் ஓயில் முதலிய வாசனைத் திரவியங்களை உபயோகிப்பது முதலியவற்றில் உங்கள் கருத்தைச் செலுத்துவது அறிவீனம் என்பது புலப்படவில்லையா? பொருள், சமயம், வாழ்க்கை இம்முறையையும் பாழ்படுத்துவது முறையாமோ? வேண்டாத வற்றைப் போற்றும் வீரர்கள்! இதைவிட அரியாயம் வேறு உண்டா? மோகமும் முட்டாள்தனமும் பொருந்திய மனமுடைய அயோக்கியர்களை எண்ணி எண்ணி பச்சாத்தாபப் படுவதைத் தவிர வேறு என்னதான் செய்யமுடியும்?

செயற்கையோடு அதிகமாக இணைந்து நிற்கிறது தற்கால வாழ்க்கை. உடல், மன ஒழுக்கத்தின் வீழ்ச்சி அயிதமாக ஏற்பட்டுவிட்டது. கட்டுமஸ்தான உடலமைப்புள்ள மக்களைக்காண முடிகிறதில்லை. நீடித்த ஆயுள் என்பது அறவே கிடையாது. குறைந்த ஆயுளில் மக்கள் அதிகமாக இறந்துபடுகின்றனர். உடலிலே வளர்ச்சியின்றி, மிக மோசமான உடலமைப்புடன் எலும்பெல்லாம் வெளிப்பட்டுத் தோன்ற, பிணியாளனைப்போன்று மக்கள் காணப்படுகிறார்கள். அதிக தூய்மை அவர்களால் நடக்கமுடிகிறதில்லை. ஒரு ரிக்ஷா வண்டி வேண்டியிருக்கிறது. சின்னஞ்சிறு குழந்தைகட்கும் குழந்தைகள் பிறந்து விடுகின்றன. ஈசல் இறப்பதைப் போன்று மக்கள் இறக்கின்றனர் பலம் சூன்றிய தற்கால மக்கள், நம் முன்னோர்கள் எவ்வளவு

பலசாலிகளாக விளங்கினார் என்பதைச் சற்றே யோசித்துப் பார்க்கவேண்டும். அவர்கள் தீர்க்காயுசுடன் வாழ்ந்து வந்தனர். நாளொன்றுக்கு நாற்பது மைல்களுக்குமேல் நடக்க அவர்களால் முடிந்தது. எழுபதாவது வயதிலும் கரைபுரண்டோடும் ஆற்றினைக் கடந்து அக்கரை செல்ல அவர்களால் இயன்றது. விறகு வெட்டவும் கனமான மூட்டைகளைச் சுமக்கவும் அவர்களால் முடிந்தது.

நாகரீக மனிதன் உண்மையில் யார் என்பதை இப்பொழுது கூறமுடியுமா? எளிமையும், பணிவும், தெய்வ நம்பிக்கையும் பொருந்தி வாழ்பவன் தான் உண்மை நாகரீகமே உருவாக அமைந்தவன். அத்தகையவன் உயர் நூல்களின் கூற்றுக்களிலும், குருவாக்கியத்திலும் நம்பிக்கை பூண்டு, மனம் இந் திரியங்களை அடக்கினவனாய், இனியசொல்லினனாய், பணிவுடையவனாய், உபசாரத்தோடும் ஆதம்பாவத்தோடும், பிறரைப் போற்றுபவனாய், அனைவரையும் நேசிப்பவனாய், தனித்த மனோநிலை இல்லாதவனாய், தன்னலம், காமம், கோபம், வெறுப்பு, கர்வம், உள்ளொன்று வைத்துப் புறமொன்று பேசுதல் முதலிய குற்றங்கள் அற்றவனாய், உபநிடதங்கள் முதலிய உயர் நூல்களைக் கற்றவனாய், ஆத்மானுபூதியை அடையும் முயற்சியில் இடைவிடாது ஈடுபட்டவனாய்த் திகழ்கிறான்.

நவீன நாகரிகத்தின் தீமைகளை இல்லாதாக்க என் செய்யவேண்டும்? இயற்கையை அணுகுங்கள். இயற்கையோடு இணைந்து வாழ்வு வாழ்ங்கள். கிராமங்களில் வசியுங்கள். நகரங்களின் வெளிப்புறங்களில் வாசம் செய்யுங்கள். ஸனிமையும் உயரிய தூய்மையும் பொருந்தி வாழ்ங்கள். இறையில் இணைந்து ஆத்மீக வாழ்க்கையைக் கொள்ளுங்கள். உண்மையில் உறையுங்கள். சிறந்த வெளியில் ஓடிப்பழகுங்கள். எளிய முறையில் வாழ்ங்கள். சாதாரண முறையில் உடை அணியுங்கள். இலகுவானதும் எளிமையானதும் சத்துள்ளதுமான உணவுகளை உட்கொள்ளுங்கள். தமக்குத் தாமே வைத்தியராக விளங்குங்கள். வேறு டாக்டரிடம் செல்லாதீர்கள். உணவு வகைகளைச் சரீரத்திற்கு ஏற்றவாறு உட்கொள்ளுங்கள். நன்முறையே உடற்பயிற்சி செய்யுங்கள். சூரிய வெளிச்சம் உடலிலே நன்சுபடவேண்டும். பிராணவாயுவை அதிகமாக உட்கொள்ளவேண்

டும் குளுமையான நீரில் குளிக்கவேண்டும், உணவு, தண்ணீர், புணர்ச்சி இம்மூன்றிலும் மிதமாக இருக்கவேண்டும். ஒழுக்கத்துடன் வாழவேண்டும். நல்லெண்ணம், நல்லுணர்ச்சி, நற்பேச்சு, நற்செய்கை, நன்நம்பிக்கை, நல்லறிவு, நல்லொழுக்கம் முதலியவற்றை முறையே வளருங்கள். வேலைக்காரரின் உதவியை நாடாதீர்கள். தன்னம்பிக்கை கொண்டு நில்லுங்கள். சமயநகாரர்களை வேலைக்கமர்த்தாமல் உங்களது மனைவியே உங்களுக்கு வேண்டிய உணவு வகைகளைத் தயார் செய்வது சாலச் சிறந்தது.

உணவுவகைகளை நன்றாக மென்று புசியுங்கள். சதா மகிழ்ச்சியுடன் இருங்கள். புன்னகை புரியுங்கள். கவலையே கொள்ளாதீர்கள். தோல்விக்கு அஞ்சாதீர்கள். கடுகெண்ணையால் உடலை நன்கு தேய்த்துப் பின் வெய்யிலிலே நில்லுங்கள். காலையும் மாலையும் நீண்டதூரம் உலாவுங்கள். இமயத்திலுள்ள பத்ரி-கேதார் முதலிய புண்ணியஸ்தலங்களுக்கு வருடம் ஒரு முறையாவது தீர்த்தயாத்திரை செல்லுங்கள். இது உங்களுக்கு உயரிய ஆரோக்கியத்தை அளிக்கும். சுத்தமான காற்றை உட்கொண்டு மலைகளின்மேல் ஏறச் செல்வதால் உங்கள் உடலமைப்பு நன்றாகச் சீராக்கப்படுகிறது. வேண்டாத சதையெல்லாம் கரைந்துவிடும். வியர்வை மூலம் உடலிலுள்ள இரத்தத்தின் தரம் உயர்வதுடன் அதன் அளவும் பெருகும். நல்ல பசியும் சீரணசக்தியும் ஏற்படும். மனம் குடும்பக் கவலையின்றி நிற்கும். போகும் வழியில் மகாதீமாக்களின் நற்றொடர்பும் கிடைக்கும். இது ஓர் சிறந்த வரப்பிரசாதமல்லவா?

எனவே "எது நாகரீகம்?" அறாரோக்கியத்தையும் அவல நிலையையும் அளிக்கும் படாடோப வாழ்க்கையா, அல்லது அரிய ஆரோக்கியத்தையும் ஆனந்த நிலையையும் அருளும் ஆத்மீக வாழ்வா? அன்பர்களே! நீங்களே தெரிவியுங்கள் !!

சாந்திக்கு மார்க்கம் இஸ்லாம்.

(செல்வி. C. மதார் நாச்சியா.)

நினைவை விட்டு நிர்மலமாக்கிக் கணவைக் கடந்து ஏகப் பரிபூரண-இரண்டற்ற ஆதியந்தமற்ற அல்லாஹ்வின் ஈடு இணையற்ற அருளை அடைய மனித வார்க்கத்தை அன்புடன் அழைப்பதே இஸ்லாமாகும்.

ஆத்மீகப் பண்பாடு இழந்து இழிவான இன்பங்களிலே மயங்கி மனித வாழ்வின் புனிதத் தன்மைக்குச் சாவுமணி அடித்து, நாம ரூபங்களிலேயே நாட்டம் செலுத்தி அழிவுப் பாதையிலே சறுக்கி வீழ்ந்த மனிதவார்க்கத்திற்கு இறைவனின் ஏகத்தத்துவக் கொள்கையை இனிய முறையில் எடுத்துக்காட்டுவதே இஸ்லாமாகும்.

சடப்பொருளையே சதமென நம்பி சதா சலனிக்கும் மனவிகார இச்சைகளிலே-சுழற்சியிலே துயரமடைந்த மனிதவார்க்கத்திற்கு, தாய்மையான ஞான வாழ்வின் மகத்துவத்தை உணர்த்திடும் உன்னத மார்க்கமே இஸ்லாமாகும்.

மாறிடும் இவ்வையகம் ஓர் சந்தைக் கூட்டம். ஆகவே இவ்வயகம் தரும் இன்ப-துன்ப அனுபவங்களைப் பணிவோடு ஏற்றுக்கொண்டு யாவற்றையும் ஆதீதிக வாழ்வின் உயர்வுக்குப் பயன்படுத்தும் மர்மத்தைத் தெளிவாக விளக்குவதே இஸ்லாமாகும்.

மனம் எந்தவித ரூபங்களிலும் பதியாது, எல்லா நிலைகளிலும் அஞ்ஞானப் பொய்த் தோற்றங்களிலிருந்து வீடுபெற்று அறிவுமயமான யதார்த்தமான அகண்ட வஸ்துவைச் சதா தியானித்து அதனுடன் ஒடுங்குவதே சாந்திக்கு மார்க்கம்.

திருமுறைக் காட்சி-27.

(முத்து)

தொழுவார் வினை வழுவாண்மை அறுமே.

அண்ணாமலை இவைன் திருவுருவாகவே காட்சியளித்தது சம்பந்தப்பெருமானுக்கு. அதனைக் கண்ணாற்பருகிக் கைதொழுது கலந்து போற்றுங் காதலினால் பண்ணாலுருகிப் பாடிக் கொண்டே திருத்தலத்தை அடைந்தார். நினைக்க முத்திகிடைக்கும் தலம் திருவண்ணாமலைத் தலம். பகவான் ரமணமகரிஷிகள் அருணாசலம் என்ற சொல்லை ஒருமுறைகான் கேட்டார். அருணாசலனைக் காணவேண்டுமென்ற அவா உள்ளே வளர்ந்து கொண்டு வந்தது. படிக்கும் வயதிலே அருணாசலனைத் தேடிப் புறப்பட்டுவிட்டார். அண்ணாமலையப்பனைக் கண்டார். அவனடி யிலே நீங்காது வாழ்ந்து ஆனந்த சோதியாலார்.

சூரியன், பிரதத்தாராஜன், அஷ்டவசக்கள், பிரமதேவன் சந்திரன், திருமால், புளகாதிபன் முதலியோர் பூசித்துப் பேறு பெற்றதலம். திருவண்ணாமலையில் கிரிப்பிரதட்சிணம் முக்கியமானது. ஏழுமைல் சுற்றளவுள்ளது. ஏழுமைல் தூரத்தையும் சுற்றிவரும்போதே ஏழேழு பிறப்பிற் செய்த வினைகள் யாவும் அகன்று போகின்றன. ஒவ்வொருநிலையில் நின்று பார்க்கும் போது ஒவ்வொரு விதமாகக் காட்சி அளிப்பது அண்ணாமலை. வித்தியாதாரர்களாகிய இருவர் ஒருநிலையின் சாபத்தால் பூணயாகவுங் சூதிரையாகவும் இருந்தநிலை, திருவண்ணாமலைக் கிரிப்பிரதட்சணத்தால் மாறினவாம்.

இறைவன் பெயர் அண்ணாமலைநாதர்; அருணாசலேசுவரர் என்றும் கூறுவர். இறைவி பெயர் உண்ணாமலையம்மை. கோயிலுக்கு உள்ளும் வெளியிலும் மலைப்பகுதியிலுமாக 360 தீர்த்தங்கள் உள்ளன. சிவகங்கை, பிரமதீர்த்தம், அக்கினி தீர்த்தம், இந்நிரதீர்த்தம் ஆகிய நான்கும் மிகச் சிறந்த தீர்த்தங்களாகும். இத்தலத்தில் நடைபெறும் பெரியவிழா கார்த்திகைத் திருவிழாவாகும். இது கார்த்திகை மாதத்தில் கார்த்திகை நாளைத் தீர்த்தமாகக் கொண்டு நடைபெறும். அயனும்

மாலும் அகங்கைகொண்டு அடிமுடிதேட அன்னமும் வராகமுமாகப் புறப்பட்டனர். அண்ணாமலையிலே இறைவர் சோதி சொருபராக விளங்கினார். திருவண்ணாமலைப் பெருமான் அழற் பிழம்பு வடிவுடையராதலால் அவரைச் சேர்பவர்களின் வினைகள் சுட்டு எரிக்கப்படும்.

பிரம விஷ்ணுக்கள் இருபேரும் அறியாமையால் அகந்தையால் அடிமுடிதேடினர். அவர்களது அகந்தை எரிக்கப்பட்டது. பிறவிதோறும் சேர்ந்துவந்த வினைத்தொகை அருணாசலப் பெருமானைத் தரிசித்ததால். எரிக்கப்பட்டு விடுகின்றது. முருகன் தாருகனை வதஞ்செய்து வணங்கிச் சென்ற திருத்தலங்கள் பலவற்றுள் இதுவும் ஒன்றாகும். சம்பந்தர், அப்பர், மணிவாசகர் மூவராலும் பாடல பெற்ற தலமாகும், நக்கீரர், பரணர், கபிலர், பட்டினத்தார் ஆகிய இந்நால்வரும் அண்ணாமலையைப் பற்றிப் பாடிய பாக்கள் பதினேராம் திருமுறையிலுள்ளன. அருணகிரி நாதர், வல்லாள மகாராஜா கோபுரத்திலிருந்து விழுந்து இறக்க எண்ணியபோது முருகன் தோன்றி அருள் செய்தான். குகை நமச்சிவாயர், குரு நமச்சிவாயர் முதலானவர்கள் சித்திபலசெய்தனர்.

அகில அண்டங்களையும் ஈன்று காத்தளிக்கும் அன்னை பராசக்தி. சம்பந்தக்குழந்தைக்கு பாலாட்டிய உமாதேவி, அன்னையாய் விளங்கினாலும் அவளை மறைகள் கன்னியெனப் பேசுகின்றன. உயிர்களை யெல்லாம் ஊட்டுபவள் உண்ணாமுலையாள் எனப் பெயர் பெறுகின்றாள். இறைவன் அம்மையப்பலகைக் காட்சி தருகின்றான். அழுந்தொறும் அணைகும் அன்னையாகவும் அறிவிலாத ஓடி ஓடி விழுந்தொறும் எடுக்கும் அப்பலகைவும் காட்சி தருகின்றான். உண்ணாமுலையாகிய பார்வதி தேவியோடு கூட ஒன்றாக எழுந்தருளியுள்ள ஒப்பற்ற இறைவன் பாதித்திருஉருவம் பெண்ணாக அமைந்தவன். அன்னையும் அப்பனும் தனித்தனி வருதலால் கருணைசெய்யக் காலந்தாழ்க்குமே என்றுகருதி இருவரும் அர்த்தநாசிசுர வடிவத்தில் ஒன்றாக வந்து கருணை பாலித்தனர்.

திருவண்ணாமலையிலே அருவிகள் ஓடிவந்து பள்ளத்தே உருண்டு விழுவது போல எம்பெருமான் கருணையும் பக்த கோடிகளை நோக்கி ஓடிவருகின்றது. அருவிக் கூட்டங்கள் இனிய

மத்தள ஓசைபோல் ஒலிக்கின்றன. பக்தகோடிகள் பண்ணுடன் உருகிப் பாடும் பாடலுக்கு மத்தள ஓசைபோல் அமைந்துள்ளது. இறைவன் புகழைப் பண்ணுடன் பாடும் பக்தர்களுக்குப் பரிசாக அருவித்திரள் இரத்தினங்களைக் கொண்டு வந்து கொழிக்கின்றது.

அடிமுடி தேடிச் சென்றவர்கள் தமது பெலவீனத்தை அறிந்து இறைவனிடம் சரண அடைந்தனர். இறைவர் தம்பேற்றையே அவர்களுக்கு அளித்தார். பிறவிதோறும் பிறந்து பிறந்து அலுத்து ஈற்றில் அருணாசலேஸ்வரரை வந்து அடைந்த ஆன்மாக்களுக்கு இறைவன் வினை எஞ்சாமல் அழித்து விடுகிறானும். சம்பந்தப்பெருமான் சொந்த அனுபவத்தில் அருளுகின்றார். நாமும் அவர் வழி நின்று அருணாசலேஸ்வரரை வேண்டுவோமாக.

உண்ணாமுலை உமையாளொடும் உடனாகிய ஒருவன் பெண்ணாகிய பெருமான்மலை திருமாமணி திகழ மண்ணார்ந்தன அருவித்திரள் மழலைமுழ வதிரும் அண்ணாமலை தொழுவார்வினை வழுவாவண்ணம் அறுமே

யோசுள்:- உண்ணாமுலை அம்மையாகிய பார்வதிதேவியாரோடும் கூட ஒன்றாக எழுந்தருளியுள்ள ஒப்பற்றவனை பாதித் திருவுருவம் பெண்ணாக உள்ள பெருமானுடைய மலையாகிய தம்மிடத்தே சிறந்த அழகிய இரத்தினங்கள் விளங்கத் தரையில் விழுகின்ற அருவிக் கூட்டங்கள் இனிய மத்தள ஓசைபோல ஒலிக்கின்ற திருவண்ணாமலையை வணங்குபவர்களுடைய வினைகள் வேருடன் தொடர்பற்றுப்போகும்.

வழிபாடு

சிறந்த கடவுள் வழிபாடு எது? வழிபடாது உன்னை முற்றும் அவனுக்கு அர்ப்பிப்பது; மனமொழி மெய்களால் நடக்கும் ஒவ்வொரு காரியமும், அனைத்திற்கும் ஜீவதைனை ஒரு கடவுளின் செய்கை என்றறிதலே சிறந்த வழிபாடு. தற்போதம் விடுத்துச் செய்யும் புண்ணியச் செயல்களில் கடவுளே செயலாளியாக இருக்கிறார் என்றறிக.

எரித்திடு அக்கினி கொண்டு.

(சோமலிங்கம்)

கொலையொடு களவு கட்டுடி காமம்
குருநிகை இவற்றினைப் போக்கி
தலைசிறந்தறமே அவனியில் வாழ(த்)
தயைசெய வேண்டும் ஓம்சக்தி
வலையெனும் மாயை தன்னிலே வீழ்ந்து
மயங்கிடும் உளத்தினைப் பிடித்து
நிலைபெயராமல் நிறுத்திடும் எந்தன்
நித்திய சக்தியே அம்மா!

உடலினைக் கல்லாய் உளத்தினை மலராய்
உன் அருட் கோவிலாய் என்னை
கடலினும் பெரிய கருணையின் வடிவாய்
காலத்தால் இறத்திடாப் பெயராய்
கடர் விளக்காகத் தோன்றிடச் செய்வாய்
சுத்த நற்சக்தியே! தாயே!
படர்கொடி இடையாய் இவைகளைத் தருதல்
பாவமோ சொல்லடி சக்தி.

எண்ணத்தில் செயலில் அதுதரும் பயனில்
எங்குமே உன்மய மாக(ப்)
பண்ணிடு, எந்தன் பாபங்கள் போக்கும்
பார்பதி, வீரி, சங்காரி
கண்ணிலே நல்ல ஒளியுதாய் நின்று
காண்பவை அனைத்துமே உந்தன்
வண்ணமாய்க் கண்டால் சக்தியே! இங்கு
வறுமைதான் தங்குமோ? சொல்லு.

விண்ணிலே செல்லும் விமானமும் அங்கு
வேகமாய்ப் பறத்திடும் கழுதும்
எண்ணிடி உந்தன் வண்ணமே எங்கும்
இயற்கையும் உன்மயமன்றே
மண்ணிலே உயிர்கள் வாழ்வதும் உந்தன்
வலிமைதான் சக்திநீ எனக்கு
எண்ணிய பொருள்கள் தந்திடு இன்றேல்
எரித்திடு அக்கினி கொண்டு.

இனியில்லைப் பிறவி.

தன்னைத் தேய்ந்துவாழ்வில் தன்னருங் கருமமாற்றும்
தபோதவாழ்வே மண்ணில் தாழ்விலா இன்பத்தல்கும்
மன்னுமெய் யறிவுமல்கும் மந்திரவடி வாமாகும்
மாலுமை யரணும்மகிர்வர் மனாவர் நடம்புரி
பொன்னம் பவமாதாகும்சதா பொன்னம் பவவன்
பொதுநடம் புரியப் பொல்லாவினை யகனும்
பின்னுமென் பிறவியிங்கு சரணை யிதற்கு
என்ன இனியில்லைப் பிறவி தானே!

(ந. சச்சிதானந்தன்)

முருகனின் பெருமை.

ஆசிரியர்: ஸ்ரீ சுவாமி சிவானந்த சரஸ்வதி

விலை: சரம் 50 ரூபாயைசா.

கிடைக்குமிடம்: கி. வ. ச. ந. ம. ச. ம. கி.,
26, சிவபுரம், திருநெல்வேலி ஜங்ஷன். தென் இந்தியா.

முருகன் வழிபாடு, முருக விஜயம், கந்தபுராணக் கருத்துரை,
ஷண்முகத்தாவம், முருகனின் பெருமை, பாபெரும் பக்தர்
கள், முருகனின் திருக்கோயில்கள், முருகன் நாமசங்கீர்த்தனம்
என்ற உள்ளுறைகளைக்கொண்டு விளங்கும் ஓர் அரிய ஆதீக
நூல். முருகபக்தர்களுக்கேகார் விருந்தாகும்.

“ஜபமுறையும் தியானநெறியும்”

சென்ற புரப்பாசிரிமாத ஆத்த ஜோதிச் சுடரில் மதிப்புரை
வெளிவந்த போற்படி புத்தகம் ஈழத்து அன்பர்கள்

ஸ்ரீ பாபகிருஷ்ண மிஷன்

சாமகிருஷ்ண ரோட், கொழும்பு-6.

என்றவிலாசத்தில் விலைக்குப்பெற்றுக்கொள்ளலாம் என்பதை
அறியுத்தருகின்றோம்.

அந்நாள்.

சந்தா நேயர்களுக்கு!

அன்புடையர்!

தங்களுக்குப் பன்னிரண்டாம் ஆண்டு இரண்டாவது சுடரும் இதோ கையில் கிடைத்துவிட்டது. இன்னும் சந்தா கிடைக்கவில்லை. தயவுசெய்து உடன் அனுப்பிவைப்பீர்களாக.

இந்தியாவிலுள்ள நேயர்கள்:

ஆர். விரசம்பி, "சம்பு இன்டஸ்ட்ரிஸ்", சேலம் -2.

என்ற விலாசத்திற்கு அனுப்பிவைப்பதோடு இவ்விடமும் அறியத்தருக.

ஆத்மஜோதி நிலையம், நாவலப்பிட்டி, (சிங்களம்)

சர்க்கரை கொல்லி தூணம்.

(DIABETES) என்னும் நீரழிவு, மதுமேகம், சர்க்கரை வியாதிக்கு மிகச்சிறந்த சூரணம்.

நீரில்வருகிற சர்க்கரையைப் போக்கி, புளிப்புச்சத்தை குறைத்து, கொழுப்பு ராசனைகள் போவதை தடுத்து சப்தநாதுக்களின் தித்திப்பைக் குறைக்கும் அற்புத ஓஷாதகம். யாவும் மூலிகையினால் சித்தநர்களின் அனுபவ முறைப்படி தயாரிக்கப்பெற்றது.

தூள்சேஷ உட்பட 5 பஸ் டிஷ ரூ. 6-75

இலங்கையில் கிடைக்குமிடம்:-

ஆத்மஜோதி நிலையம், நாவலப்பிட்டி, (Ceylon)

இந்தியாவில் கிடைக்குமிடம்:-

சம்பு இன்டஸ்ட்ரிஸ், சேலம் 2. (India)

மலாயாவில் கிடைக்குமிடம்:

மு. கணபதி அன் கம்பெனி,
66, பெல்பீல்ட் ஸ்ட்ரீட், சப்போ. (Malaya)

Printed & Published by Mr. N. Muthiah,
"Athmajothi" Nilayam, Nawalapitiya.

at RAJAH PRESS, Theatre Road, Nawalapitiya, (Ceylon.) 16-12-59.